

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: esütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.

Kiadó hivatal: K-Vásárhelytől az Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

Elmélkedések.

A parlamenti élet mozgalmas napjai után egy kis szünet állott be, melyet legjobban elmélkedésekkel lehet betölteni. Most csak apróbb kérdések vannak napi renden az országházban, mik elég fontosak, de kevésbé alkalmasok arra, hogy az ember bővebben foglalkozzék velük s különösen nem alkalmasok arra, hogy a folytonos izgalomra vágyó kedélyeknek elég érdekes táplálékot nyujtsanak. Nincs más mód tehát, mint a legközelebbi multra visszatérni s onnan meríteni anyagot az elmélkedésre.

A pápai követ megjárta Magyarországot, békés szavakat hirdetve mindenfelé, hanem az még is örök titok marad, hogy miért kellett ő eminenciájának épen most részesíteni minket azon nagy szerencsében, midőn a vallás jelvénye alatt harczó néppárt az egész országot felforgatni készül. Hogy a nunciusznak minő titkos gondolatai voltak, midőn hozánk ellátogatott, azt természetesen nem lehet tudni, de hogy a látogatásnak valami nagy hatása nem lehetett, azt mernők állítani. Ugyan azt mondják, hogy a nun-

cius ur szándékai békések valának, hanem mi ebben kételkedünk, mert ma napság a békés szándék nem jár papi szoknyában. Ezt láttuk Nyitrán és az országban mindenütt. A templomok, az urnak felszentelt hajlékai, elváltoztak kortes tanyákká s minden kath. pap úgy vél az ő urának, istenének jó szolgálatot tenni, ha hivat politikai hitvallásuk üldözi, fenyegeti, rémitgeti s ha a felekezeteket egymás ellen ingerli. Pedig hiában való meddő harez ez, a nagyra törő eszméket agyonütni keresztrel nem lehet, a töményfüst csak az ördög ellen jó, de jogok, igazságok ellen mitsem ér. A modern emberi törekvések — mint a lava — megindulnak s ki botoron eléjük áll, azt szétszúrák és elsodorják. Hiában való tehát a klerus szent öröklődése, az egyházpolitikai törvények, ha küzdelem után is, keresztül mennek. A főrendiház szíves hozzájárulása késhetik, de ennek a késedelemnek is beláthatlan hasznai lesznek, mert közelebb hozzák s megérlelik azt az eszmét, hogy az országnak — ha békésen akar haladni a maga útján — le kell ráznia a maga kolonczeit s félre kell dobni mindazon akadályokat, mik szabad mozgását gátolják. Ha azt akarjuk, hogy tyukjaink ne repüljenek át a más ember portájára,

levágjuk szárnyaikat. Ezzel a jámbor szokással nagy kérdéseket lehet megoldani, ha a politikai életbe bevisszük. Mert például, ha elvesszük a főrendiház nagyhatalmát, mit rosszul használ és elveszszük a klerus nagy vagyonát, mivel visszaél, a szárnyaitól megfosztott főrendek lassankint megtanulnak a földön járni s az üdvöt és boldogságot ezen hitvány sárgöröngyön kezelni. Ha ezt akarják, azt könnyen megkaphatják.

Politikai hírek.

— **Szabadelvű körök.** Az ország számos vidékén alakulnak a néppárti mozgalommal szemben szabadelvűpárti körök. Ezek közül a legnevezetesebbek egyike 28-án alakult Pozsonyban, az ultramontanok egyik fészkeében, ahol a lakosság tömeges hozzájárulása mellett szervezkedik a kör, Esterházy István gróf volt főispán elnöke alatt.

— **A felforgatók ellen.** Berlinben a birodalmi gyűlés közelebről megkezdte ugyanazon törvényjavaslat tárgyalását, mely az állam- és társadalomellenes mozgalmak elnyomását célozza; de nem valószínű, hogy a javaslat a többséget megnyerje.

— **Májusi.** Bécsben május elsejére szocialistákus mozgalmaiktól tartanak és azt hiszik, hogy a rendőrségnek véres összeütközése lesz.

TÁRCZA.

Mikor voltam a legboldogabb

Irta: Kálmán.

(Végo.)

Tulboldogan feleltem a leánykának:

— Kisasszony! Miért volnék én kegyedhez igaztalan, szívtelen, kit a nők legtökéletesebbikének tartok? Nem bántott kegyed semmivel. Nem adott rá okot, hogy nehezteljek a szép Clarisszára, de arról sem tehetek, hogy nem tudom gyűlölni őt, kit álmaim királynéjává tettem, kinek képe már régóta kitűrhethetetlenül élszívemben és a kit most — midőn el kell szakadnom a bérezes szülőföld kebléről — olyan nehezen hagyhatok el, s oly fájoan esik a tudat keblemnek, hogy sokáig vagy talán — mitől annyira félek — sohasem láthatom meg többé . . .

Ez már vallomás volt. Meg kellett ennek lenni, a saját nyugalmamért.

Clarissza piruló arccal válaszolt: lágy, zéphirhangon.

— A magam igazolásául ki kell jelentenem, hogy ön félreértette frántai viselkedésemet. Nem ismert engemet . . . tartózkodó, hideg volt velem szemben . . . mit tehettem volna hát én? És nem lenne nyugodt perezem soha, ha ezt el nem mondhattam volna most, midőn elhagy minket . . . Ez a gondolat üzött ide . . . szülőim tudtán kívül. Ne ítéljen el hát tettemért. Ne tegye azt, hiszen én is . . .

Nem fejezhette be szavait, mert már nem voltunk magunk a szobában.

De én eleget tudtam már.

A szép, lenge tünemény aztán nemsokára elhagyott minket. Házukig kísértem, hol e szókkal vált meg tőlem.

— Néha-néha gondoljon ránk is. Mi is sokszor fogunk megemlékezni róla . . . És mint álomkép lebbent el szemem előtt.

* * *

Már egy éve volt annak, hogy a hegyes-völgyes szülőföldtől távol voltam. Számátalan esábitó, kísértő alkalom kínálkozott, mely elfelejteni ígerte első szerelmem tárgyát. De mind hiába! Pedig csak a Clarissza bucsuszavai tartották bennem a hitet; mert mi nem leveleztünk egymással. Azt sem tudtam, gondol-e rám.

Csak jó anyám leveleiből értesültem néha, hogy a szép lány még hű hozzám. A jó asszony sorainak végén többnyire ott állt egy néhány szó ő róla.

„Ma nálunk járt valaki. Rólad is kérdezősködött. Még egyebet is említett nagy szomorúan, hanem azt nem írom meg neked, te, kópé — mert elhinnéd magadot.”

Az az egyéb pedig úgy került a felszínre, hogy egyik vetélytársam megneszelte édes viszonyunkat, s a kujon egy alaptalan hírrel akarta elidegeníteni tőlem a kis Clarisszát.

— Hja, csapja már a szélet a hamis Kálmán egy kinn való hölgy körül, s ha az isten is úgy akarja mint ők, hát a szatymazi szüret napján megülök ám a lakzati! (Pedig a hunczfut fiú azt sem tudta, hogy merre is fekszik áll az a Szatymaz.)

Egyszer aztán ez állt a mama levelében:

— Hát már van-e lelked, hogy még tőlünk is tagadod a valót! Hiszen átlátok én a szítán! Valaki olyan bánatos, olyan bus . . . Ha már nem akarsz az ő ezimére levelet küldeni a postán, nyíltan,

hát a miénkben expedíálhatnád. Még jobb lenne, ha baza néznél. Bizony, nem verne meg érte az isten!

Kérdem, hogy maradhattam volna-e tovább is a helyemben?

* * *

A vonat dübörögve robogott Nagy-Várad felé. A bihari hegység halvány körvonalai, mint a keleti égre vont hosszú, homályos kék vonal kezdenek kibontakozni a nagy messzeségben. Mohó pillantásokat vettem a régen nem látott bércek felé . . .

. . . Honn voltam. Jöveteletem nem tudattam senkivel. Már akkor szerettem a meglepetéseket.

Hiába is tagadnám. Az első látogatást Clarisszákaál tettem. Én ugyan nem tudom, hogyan történt, csak arra emlékszem, hogy egy örömsikoly hangzott a szobában, s az anyagi Clarissza már karjaim közt volt, mint fáradt galamb pihegő kebelével s rózsához hasonló ógőpiros arccal.

És oly hosszú viszontlátás után megindult az édes párbeszéd.

— Csak te reád gondoltam mindig — a nagy messzeségben is — életem öröme, álmaimnak királynéja. Csak te éltél szívemben egyedül, egyedül! És más senki.

— Látod, hogy hű maradtam hozzád; pedig elfeledtél megesküdtetni rá, te — rossz ember! Tied vagyok, tied maradok örökre, mert . . .

És az egy év előtt be nem végzett mondat most már kiegészítést nyert:

— Szeretlek! Szeretlek!

Csak hogy ezt már két ajk susogta édesen, boldogan.

Életemnek legboldogabb korszaka te! miért is kellett neked örökre, visszahívhatanul eltűnnöd . . . miért!

CSARNOK.

Jámor Están egyházi levelei a szerkesztőhöz.

LXIII.

Téns Szerkesztő Ur!

Nyitrán az néppárti Ziesyt esmég megverték egy kicsit. Ő keme es kapott elég szótát, Janics ur es kapott eleget s még es mikor eszveszokotálták, Janics vót több, tehát még es a munk pártunké a győzelem. Nem es tudom méit pezderkedik annyit az a magyarba ojtott taliány goróf annyét, iszeg láthatyia, hogy sem ő, sem nációja az kutyának sem kell. Nem egy hangzik az magyar ember fülibe az Ziesy név, hogy azét valakiben a szü és az érzés felmelegegyék. Tehát bizony Nyitrán hejába prezmitáltak az szent papok, hejában jesztegették a szegény választó pógárokat, hogy az lelik a pokolba menyen, ha nem szovallnak az szent gorófra, azét még sem vótumoltak reája, met mivelhogy az mameluk ember ojan, hogy nem bannya, ha az lelke az pokolba menyen es, csak hogy a testyinek fogyatkozása ne legyen, az pedéglen elhiszem, hogy nem vót, met mivelhogy az ilyen választás során, mikor egyik ódalon poklot s az másikon pedéglen menyországot ígnek az léleknek, az testnek es adnak valamit, hogy nagyobb hajlandósága legyen az lelkit az jóra biztatni. Ugy sejtem tehátlan következtetni, hogy ott erőst jó élet vót s az jó intertenezio mind az két pártnál nem vala fogyatékos. Különben én nem irigylem, mit más ember alkotmányos uton megeszik s megiszik, de annyit mondok, hogy egy csep igasság sincs abban, hogy Nyitrán két hónapban 2-szer választanak s Kárbahágón pedéglen 5 esztendőben csak egyezér. Nem illik az mű követünk-höz, hogy se meg nem hal, se le nem mond.

Az igaz, hogy ha sok az választás, az jó mameluk embert az veres tölások többször megbőrölik, de hát még es haszon vagyon benne, met ha két választáson egyre-másra négyszer meghusángolják es. de vaj 12-szer jól él utána, osztán akármit mondanak es mások, de én aszondom, hogy a világon semminek sincsen ojan jó smakkja, mint az alkotmányos bornak. A ki nem hiszi, próbálja meg.

Móricz zsidó mostanság erőst nagyra vagyon azval, hogy egy sok pénzű fő-fő zsidó, ki bankár es báró es, egy rengeteg nagy birtokot vásárolt s asztot feldiribolva, zsidóknak adja, hogy éljenek belőle. Móricz zsidó aszongya, hogy az fő-fő zsidó báró tizenkét százezer új frtért vette azt a birtokot. Elhiszem, met ennyé pénze csak zsidónak lehet. Móricz azt es mongya, hogy itt hagyja Kárbahágót s elmenyen oda regálés koresomárosnak. Persze, hogy igyekeztünk ötét erről leuntatni.

Ne izélj Móriczkám — mondám neki okos szókkal — az zsidó csak az magyarok között tud megélni s ha sokan vannak együtt, egymást eszik meg. Met látod, ha te 20 bolhát eszvefogdossz s azokat egy tolluszárba berekeszted, ezek egymást eszik meg, mig ellenben egy ágyban 1000 bolha es megfér s megél, ha legalább egy ember vagyon benne.

Az ember a magyar, az bolhák meg tük vagytok. Nektek valakit meg kell ennetek, ha nincsen, egymást eszik meg. Egyébaránt ne busulj héberkém, met mán az zsidó törvényt esmég megszavallotta az országos gyülekezet s ha az téns goróf es püspök urak es ugy akarják, nem sokára tük es beléphettek az becsületes keresztény emberek sorába s osztán az arrunkat s még valamikiesiséget kivéve, egyformák leszünk. Most pedéglen maradgy szépen köztünk s adj egy kús bort s mü pedéglen kántor komám tegyünk ugy, mintha innánk az zsidó törvény örömiré.

Kárbahágó, 1895. április 28.

Maradtam
tiszteltetvel s becsületvel
Jámor Están
egyházi.

Ujdonságok.

— **Kinevezések.** A m. kir. pénzügyminiszter Siposs József nagyszabeni adóhivatali segédet a tordai adóhivatalhoz ellenőrré es Izsák Gábor sepsiszentgyörgyi adótisztet a nagyszabeni adóhivatalhoz adóhivatali-segédé névezte ki.

— **Bíróági kinevezések.** Az igazságügyminiszter Bartalics Antal székely-udvarhelyi k. tsvéki aljegyzőt a marosvásárhelyi k. tsvékhez nevezte ki; továbbá Balló Lázár nyárad-szeredai k. bíróági aljegyzőt a eskü-szeredai k. tsvékhez helyezte át.

— **A király kinevezte altábornagyá:** Bolla Kálmán vezérőrnagyot, a kassai honvéderület parancsnokát. Vezérőrnaggyá: Novák Lajost, a 76. gyalogdandár parancsnokát. I. osztályú századosokká Boér Pétert, Kolák Jánost.

— **Kézdi-Vásárhely város képviselője** ápril 30-án tartott gyűlésében felolvastatott a belügyminiszter leirata, mely szerint elrendeli, hogy a regálé kártalanításból kapott 50.000 frt, mint törzsvagyon csak azon esetben fordítható a város által tervbe vett vígadó építésére, ha a város kötelezi magát, hogy ezen összeget bizonyos évek mulva visszafizeti mint törzsvagyont épségben tartja. A leirat hosszabb vitára nyújtott alkalmat, de a nézetek tisztázása után a képviselőt tudomásul vette s egyuttal felkérte azon küldöttséget, mely a napokban az iskola ügyben Budapestre megy, hogy ezen kérdés iránt is a miniszter uralmá érintkezők s ha azonban nem sikerülne a redelet megváltoztatása, a küldöttség felhatalmaztatik, hogy a törlesztést 50 évre ajánlja fel. Mi a miniszter ezen rendelkezésében nem jótalan beavatkozást, hanem gondoskodást látunk, mivel annak célja csupán az, hogy a törzsvagyon érintetlenül megmaradjon. Az építendő vígadó jövedelméből évenként 100 frt külön kezeltetvén, 50 év mulva a vígadó is meglesz es az 50.000 frt is meglesz. Ebből tehát csak a városnak leend haszna. 2. A képviselő elvben elfogadja a tanács azon előterjesztését, hogy a honvédségi szer-kocsik részére egy alkalmas fedett helyiséget építtet s utasítja a városi tanácsot, hogy a tervrajzot es költségvetést szerezzé be. — 3. Elrendeltetett egy gőzfertőtlenítő készülék beszerzése s felhatalmaztatott polgármester es városi pénztárnok, hogy a 10 évig évenként fizetendő 55 frtos részletekben a készülék vételárát fizessék ki. 4. Janesó rendőrségi foglárnak 40 frt lakbér szavaztatott meg. Több tárgy nem lévén, polgármester a gyűlést bezárja.

— **Időjárás.** Két hétig tartó szeles idő után, végre-valahára az esőt ígér borulás bekövetkezett, de az áldás még eddig igen győren hull, hanem nagyok es alaposok kilátásaink, hogy esőben — ha megindul — nem lesz fogyatkozás. A légkör különben egy kissé megenyhült s az éjjeli fagyok is kimaradtak.

— **Husvágási szabályrendelet.** A kézdi-vásárhelyi mészárosok felebbezése folytán a belügyminiszter rendeletileg kimondotta, hogy nem csak a szarvas-marhák, de juhok, disznók, kecskék, bárányok is husvágó hidon vágassanak le. Ennélfogva a városi tanács kénytelen a lehető legrövidebb idő alatt a szuró állatok részére egy új vágóhidat beállítani, mivel a meglévő esekély terjedelménél s távolágánál fogva a kisebb állatok levágására nem alkalmas. Hogy a husfogyasztásra szánt állatok levágása előleges orvosi szemle nélkül ne történjék, a hatóság egy rendeletet bocsátott ki, hogy addig is, mig a szuró állatok részére a vágóhid elkészül, minden mészáros köteles a levágni szánt állatokat egy nappal előbb délután 2—3 óra között a városi állatorvosnak bejelenteni.

— **A brassó-háromszéki helyi érdekű vasutak jövedelmezősége.** Maurer Vilmos számtanácsos összeállította a magyarországi vasutak jövedelmezőségeinek statisztikáját. A magyar államvasutak üzemében szabvány szerződés értelmében kezelt emittet vasutakra vonatkozó adatok az 1894. évre a következők. Tényleges befektetési tőke 3.200.000 frt. Elsőbbségi részvények 2.888.800 frt. Üzleti fölösleg 139.147 frt, ebből a tényleges építési tőkére 4,35%, es az elsőbbségi részvényekre 4,50%. Mint ilyen kezelésű vasut a hatodik helyen áll jövedelmezőség tekintetében. A legnagyobb osztalékot elsőbbségi részvények után a marosvásárhely-szászrégeni vasut hozta 12%-kal, mig 1892-ben csak 3%-ot hozott.

— **Május 1.** A virágos május első napját nagy vigassággal szokták megünnepelni Kézdi-Vásárhelyt es pedig nem a szociálisták, hanem a békés polgárság. Hajnalban már megszólalt a zene az utcákon. A tűzoltói zenekar zeneszóval járta be az utcákat s azután ezerszámra vonult ki a publikum a május kuthoz, melyből egyet inni május 1-én igen egészséges es üdős dolog. Május 1-ső napja külön-

ben elég szépen virradt fel. Az ójszakai eső némi onyhületet hozott e levegőnek s az egész természet megfrissülve együtt örvendezett a szép tavaszi napnak.

— **A szérum torokgyík ellen.** A sokat vitatott es bírált szérum, a diphteritisz ez új ellenszere, közelebből épen orvosi családban aratott diadalt. Ugyanis dr. Daday Vilmos s-szentgyörgyi kórházi orvos, két kis gyermekét mentette meg a már kikerülhetetlennek látszó végzettől, főként a legkisebbiket, kit a fulasztó torokgyík már-már elragadni készült szerető szülei karjai közül.

— **Tűz.** Nyujtód községben folyó hó 27-én d. n. 4. órakor Kovács Domokos esüében tűz ütött ki, melyet nagyobb kár nélkül sikerült azonnal kioltani. A tűz keletkezésének oka megállapítható nem volt. A gyulás korai elfojtása annyival inkább szerencsés volt, mivel az akkor uralkodott nagy szél es szárazság miatt a község egy negyed része a lángok martalékává válhatott volna.

— **Baleset.** Feltörjai Ada István 12 éves fiú Kézdi-vásárhelyről hazafelé hajtva, a lovak megvadtak es a szekeret elragadták. Ada István megijedve, a szekerről leugrott, de oly szerencsétlenül, hogy a szekér kerekai fejét összezúzták, minnek következtében azonnal meghalt.

— **Erdőégés.** Futásfalván a Gyertyános nevű erdő ismeretlen tettes által felgyújtván, a tűz 7 hold területen különösen a fiatal tölgy-csemetékben nagy kárt okozott. A nagy szél által a tűz az ikafalvi erdőre is átvittet, hol 25 hold területen a futó tűz hihetetlen gyorsasággal végig perzselte a száraz avart es faleveleket, de szerencsére nagyobb kárt nem okozott. A községi lakosságnak sikerült a tüzet eloltani.

— **Sorozás eredménye.** Kúratott Kézdi járás részéről 826, Bereczk-Sósmező részéről 103 védköteles. Ebből besoroztatott: Kézdi járásból 177 ujoncz, 28 póttartalékos; Bereczk-Sósmező sorozó járásból 2 ujoncz, 3 póttartalékos. A sorozásról elmaradt, meg nem jelent védkötelesek száma a Kézdi járásban 154, a Bereczk-Sósmező sorozó járásban 76, kik nagyrészt a szomszédos Romániában bujkálnak, honnan hazahozataluk iránt tett minden intézkedés eredménytelen marad. Ideje volna már valamelyes erőlyes intézkedésekkel megakadályozni, hogy ha már a munkás kezek állandóan Romániában keresik konyerüket, legalább a hadköteles szökevények onnan kizárassanak.

— **A marosvásárhelyi kereskedelmi es iparkamara** ápril 26-án tartott közgyűlésén Szakács Pétert, az erdélyi gazd. egyet. érdemekben gazdag titkárát megválasztotta a kamara titkárává

Különfélék.

— **Románia lakossága.** A legutóbbi népszámlálás szerint Románia lakosságának száma 5.406.249. Ezek között 2.739.043 férfi es 2.667.206 nő.

— **A millenniumi kiállítás igazgatóságának** a városligetben épült díszes pavilonjába a mult hét elején költözködött be a kiállítási iroda, élén igazgatójával Schmiedt József dr. min. tanácsossal es Gelléri Mór titkárral.

— **Retklám a millenniumon.** Egy budapesti hirdetősi vállalkozó érdekes tervvel foglalkozik. Valami óriási lég-gömböt akar készíttetni, mely reggeltől-estig az ezredéves kiállítás területe felett lebegne. Ebből a léghajóból egész nap különböző színes reklám-cézédulákat eresztgetnének a földre. — Ha így haladunk, nemsokára felülmúljuk reklam dolgában még az angolokat is.

Apróságok.

— **Érdekes levelezőlapok.** A marhakereskedők üzleti stílusát mutatja a következő két levelezőlap: Szarvasmarha-árak emelkedtek. Legyen készen. Ha ökrökre van szüksége, gondoljon rám. — „Minden sortés az állomásra van rendelve. Önt is odavárom. Én csak holnap jöhetek, mert a személyvonat nem szállít ökröket.”

— **Gyanus látogató.** (Vádolt, a kit a törvényszék ép most mentett föl, védőjéhez): „Doktor ur! legközelebb meglátogatom irodájában!” — Ügyvéd: „Jó, jó . . . de kérem, neppal!”

Szerkesztői üzenet.

Egy tanító. A tudósítás térszűke miatt csak jövő számban jöhet.

A közönség köréből.*)

Válasz Gazda Gábor körjegyző úrnak hasonló ezimű közleményére.

T. Körjegyző Ur!

E becses lap Április 4-iki számában megjelent felhívása következtében, melyről csak most vettem tudomást barátaim figyelmeztetése folytán — kiállok a sikra hogy kedvét betöltsöm, és hogy ön-nel egyszer és mindenkorra leszámoljak!

Nem tagadom, meghívása folytán volt szerencsém uri házában lenni mult év végén vacsorán és ott borozás közben szóba hoztam: „hogy nekünk, kevés magyar embernek, a Bodzán össze kellene tartani, mert az összetartás mindnyájunknak előnyére lenne, a széthúzás pedig kárára van.”

Téved, vagy roszakaratulag ferdít tehát, midőn azt állítja, hogy én nagykörü befolyásomra hivatkoztam s annak alapján önt ellenkezése esetére megfenyegettem, vagy az együtt működés esetére az ön javára „mindenek” sikerülését kilátásba helyeztem volna.

Minden vonatkozás nélkül, csupán mint sokat hangoztatott, de nem eléggé követett igazságot hoztam fel az összetartás szükségét, miután tapasztaltam, hogy ön ennek nem barátja.

De hát az angol mondás szerint: „Szégyelje magát, ki rosza gondol!”

Ha hivatalos jelentései is oly valóságot tartalmaznak, mint ezen közleménye, hamar eszébe jutatják a santa kutya meséjét.

„Mi volt a február 25-én ön által a képviselő-testületben keresztül vitt ügy?”

Miért nem mondja meg?

Elmondom én!

1894. év elején Szitabodza községben lévő üzlet-helyiséget a tulajdonos felmondotta s hogy hasonló esetnek kitéve ne legyek, Szitabodza községben egy üres telket szereztem s arra önnek bizonyítványára alapján, építési engedélyt nyervén, házat építtettem, üzletet rendeztem be, s csakugyan az ön bizonyítványára alapján mint Szitabodzához tartozó telekre, italmérési engedélyt is nyertem.

És ön, ki azelőtt két hivatalos bizonyítványban elismerte, hogy a telek Szitabodza községben fekszik, pár hónappal később előáll Bodzaforduló községben a képviselő testületben, hogy a telek Bodzaforduló községhez tartozik s rövid uton oda is esatoltatja. Azzal indokolt, hogy Szitabodza hasznát huz, Bodzaforduló károsodik, ha a telek szitabodza-zainak tekintetik, mivel a házadó, községi pótdadó alap is így Szitabodzára fizetődik, azután pótdadó, holott Bodzafordulót illetné.

Ezen pótdadó legtovább évi 10 forint, tehát a bodzafordulóiak $\frac{1}{100}$ %-al kevesebb pótdadót fizetnének, ha a telek oda tartoznék. Ugyan miféle nagy érdek ez? Tényleg semmi, mert $\frac{1}{100}$ % a községi pótdadónál ki nem mutatható, nem érvényesíthető, tehát a pótdadó %-ára befolyással nincs.

De miért feledte el ön, hogy Szitabodza községnek is épen olyan jegyzője, mint Bodzafordulónak?

Miért védi egyiket a másik rovására?

Egyéb háttere van a dolognak. Ön tudja, hogy az italmérési engedélyk száma községenként meg van határozva, s arra kalkulál, hogy ha megállapítatik, hogy a kérdéses telek Bodzafordulóhoz tartozik, akkor attól az italmérési engedély elvonatik, mert Bodzafordulón már a szám kitelt és Szitabodza községben egy új hely ürl valakinek, ki inkább diese-kedhetik az ön kegyeivel, mint én, vagy inkább képes az ön szolgálatait méltányolni.

Nem veszi-e észre, mennyire kimutatható a ló-láb ezen fennen hirdetett, közhasznunak állított harczban, s hogy önmaga alatt vágta le a fát, midőn két hivatalos bizonyítványát megtagadja.

Minő elismerés és hálandással tartozom én önnek? s csak a fennebbi eset után is miféle igénye lehet önnek tőlem megvárni azt, hogy szenyeseinek mosogatója legyek.

Nem rágalmaztam önt, az nem szokásom, csak a valódi tényeket adtam elő.

Látja, az öndicséret nem jó szaga s a ki azt tartja legfőbb dicsősége és büszkeségének, hogy nem

csalt és nem zsarolt, mint ön magáról egész megelégedéssel zengedezi, az csak a tömlőzést kerülte el, de nem szerzett jogot ahhoz, hogy saját magáról himnuszot írva, tisztességes emberek felett erkölcsbíró lehessen. Mert az ilyennek az erkölcsi érzete nincs kifejlődve.

Egyéb ön által mellékesen felhozott érdemei is bizony csak talmiak!

Miért diesekszik azzal, hogy a községek mérlege most 7254 frt pénzári maradványt tüntet fel, hisz az, az italmérési adó bérletéből került, önt pedig fegyelmi eljárással kellett megfenyegetni, hogy a községek érdekében lépéseket tegyen ezen bérletek megszerzésére.

Miért diesekszik azzal, hogy ön két segéd-munkást (jegyzői irnokot) tart saját költségén, hisz ez által csak azt bizonyítja, hogy ön bérletbe tartja a megyében a legjövődelsebb jegyzőséget, mert ideje nagy részét vadászattal és privát ügyeivel tölti el és segédei által szerzetteti meg azon busás jövedelmet, melyből rövid itt léte alatt telket vett, házat épített s ezerekre menő értékű ingatlant vásárolt.

Ha már erről beszél, miért nem mondta el azt is, hogy csupa önzetlenségből 200 frt fizetésfelemelést szorított ki magának, azzal vezetvén földre a képviselő-testületet, hogy a törvény által ugys el lesz rendelve, s ha nem, igénybe nem veszi. Bár a jegyzők fizetés-felemelési kérése elutasított — ön bezzeg a fizetés-felemelést élvezi.

Miért diesekszik azzal, hogy engem, ki több mint 30 évi itt lakásom óta adómat mindig meg tudtam pontosan önként fizetni, ön 15—20 forint hátrálékért esendőrel exequataltott távollétemben minden szükség nélkül, mikor távollétemben is háznépem rendelkezett annyi pénzzel, hogy a foglalás kikerülésével azon néhány forintot ki tudta volna fizetni. Látja, meg kell mondjam, hogy ön azért engedelmet kért tőlem, azzal mentvén magát, hogy a velem elkövetett eljárással akarja látszatát elhárítani annak, hogy nem csupa bosszantásból küldötte ama másik és pedig tisztességes uri emberre a esendőroket, a kire már akkor pik-je volt.

Kár a dupla krétával tréfálozni, mert az ön által iskolába terelt polgártárs-jelölteknek még nem volt idejük önt a számvetésben utol érni, s az ön által idézett „vakapád, hisz én is tudok írni és olvasni, hiába fog az a kréta duplán” — klasszikus mondást betanulni.

És sokkal nagyobb baj az, hogy ha a penna fog duplán, mert annak nyomát kitorolni nehéz.

Ugyan meglehetően ön szorulva, hogy a telekesere kérdését előhozza; mert jól tudja, hogy ön nem kerestem a cserét, hanem ön és Zacharia György tanító ur ajánlották fel azt nekem, s mert én a felajánlott ellenértéket elégnem nem tartottam, maradt el a dolog. Lehet, hogy van teher birtokomon, hiában az ön számvetésem nem volt olyan kiadás mint az ön.

Különben adósságomat azon kis telekről bármely perczben képes lettem volna töröltetni és az a légvár ma is áll s állani is fog, s önök tán ma is keresik a telket. Ha Weitz Izrael néven állana a telek, nem terhelhettem volna meg, s ha megterheltem, nem állhat az ő nevén. Ennyit tudhatna ön is a telekkönyvi törvényből mint a falu pennája. Nagybatyám Weitz Izrael végrendelete és a bírói átruházási végzés kizárják a jogtalan bitorlás lehetőségét s azt bizonyítják, hogy ön rágalmozó tisztelt jegyző ur!

Miért foglalkozik a bujdosóval és 8 kiskoru gyermek anyjával, kik Weitz Izrael vagyonához, ha végrendelet nincs is, semmi igényével nem bírtak, de kiket ön több segélyben részesítettem, mint a menyit öntől rokonai számíthatnának, ki képes nagybatyját 1000 frtos alaptalannal perrel zaklatni.

A kiskoru gyermekek, istennek hála, egészségesek, apjuk, anyjuk él, azok igen jól el tudják tartani. Bizonyára nem volt egy se önénél panaszra ellonem, vagy alamizsnáért.

A bujdosóról meg igen jól tudja, hogy nem én vagyok oka bujdosásának, hanem az ő szerencsétlen szenvedélyei kergetik, hisz az ő tanácsára vontam meg a háladatlantól segélyemet s ön vette kezéhez azon leveleket, melyek engem annyi hiába való kísérlet után ezen elhatározásra bírtak.

Különben ne aggódjék miatta, mert a lecke használt s most élhető állása van. Kár, hogy nyugtákat nem vettem öntől, jegyző ur! Ebben látom egyetlen hibámat, mert ön 60 frt ára munkát állít, s bebizonyíthatnám, hogy önnek ezen munkáját kész-

pénzzel megfizettem s a fajmalaczokat, melyekből diesekedve mutogatni szokott, szép disznó-nyája eredt és a luczerna föld évi hasznát (melyért melleleg mondva, bár a luczerna újra vetve nem lett, ma is évi 20 frt haszonbért fizetnek) ajándékba adtam s e mellett azt is eltértem, hogy üzletemből kontóra hordatott ezikkekre mai napig a feledés fátyla boruljon.

Nem jó lenne felhívni tanuskodásra a 4741 lelket az ön érdekében jegyző ur, mert mit mondana azon szegény ember, — ha merészelne — kinek ingóságait 2 frt adótartozásért eladatta 21 frt 76 krért s eljárási költségekbe és el nem ismert tartozásba elszámolta, s midőn az ember nyugtát kért, ön a helyett pofokkal elégitette ki, melyekkel szemben, hasonló alakban, az ellennyugtát megkapta és ad acta tette?

Mit mondana az a szegény asszony a kit ön minden ok nélkül tiszta kezével felpofozott, s kinek ön 16 frtot fizetett, hogy a büntető eljárástól szabaduljon?

Mit mondanának azon emberek, kiknek örökségét megkérdésük s minden felsőbb intézkedés nélkül ön hatalmulag elárverezte?

Vagy mit mondanék ön azon eljárásáról, hogy két hétig szeme láttára esélt egy gép s midőn legvégén hozzám került, nálam az utolsó felorában (állítólagos tűzveszélyesség okán) betiltotta a cséplést az én nyilvános bosszantásomra s mert én jogtalan parancsának nem engedelmeskedtem, esendőrt hozott a nyakamra. Szerencse, hogy már akkor el volt végezve a munka s így totlegességre a dolog nem kerülhetett.

Mit mondanának azok, kik tudják, hogy ön koresmai borozás után mulató társával az utcán összeverekedett, s e verekedésnek emlékekép ön egy bőven mért kék sávot hordozott napokig képes ábrázatján?

Azt hiszem, hogy a változatos esetekből ön észre veszi, hogy tudom hányat ütött az óra, s ezért nem fárasztom a közönség türelmét. Ezt megtettem, ön kívánta Dandin György! És ön azt megérdemli, mert elég üres fejű arra, hogy ma, a teljes jog- és vallás-egyenlőség idejében az én vallásomból gunyt üzzön s elég gyáva arra, hogy családi személyemet rossz-hiszeműleg beszennyezni ne átalja.

Ön igen jól tudja, mert arra czéloz, hogy feleségemmel, nagybatyám özvegyével rendes formák között rabbi előtt házasságra léptem, arról esketési bizonyítványom is van, s jóhiszemű házasságban élünk, csak évek multán vált vitássá a kérdés hogy a mi törvényünk szerint én nagybatyám özvegyét el nem vehettem volna.

E kérdés felett tudósaink megállapodásra nem jutottak és már napirendre térhetnek felette, mert a már szentesítést nyert házasságjog a pálezt eltörte felette.

Nincsen a mi esetünkhöz tehát a 9-ik parancsoltnak semmi köze, s egész nyugodtan tanulmányozhatom Móises tábláit, azok ellen vétkeim nincsen, mely visszaríasszon, hogy az igazat meg ne mondjam.

Megmondtam és azon reménnyel, hogy a t. közönség ítéletét felemelt fővel várhatom, az ön ítéletére annyit adok, a mennyit megér.

Bodzaforduló, 1895. április 26-án.

Weitz József.

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterként — japáni, chinai, s. a. t. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selyemet 35 krtól 14 frt 65 kr méterként sima, esikos, kozkázott, mintázzottakat damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben és 200) szín és mintázzal s. a. t. postabőr és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (es. k. udvariszállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba ezimzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) E rovat alatt közlöttökért a sajtóhatósággal szemben nem vállal felelősséget a szerk.

229. szám 1895.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbíróságnak 1895. évi 1834. számú végzése folytán Dr. Bánffy Zsigmond ügyvéd által képviselt kézdivásárhelyi kisegítő takarékpénztár javára Márkosfalvi Kóós András ellen 285 forint s járulékaiknak erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján foglalt 700 forintra becsült lovak, szekerek, borjúból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a kézdivásárhelyi kir. bíróság 1834. — 1895. számú végzése folytán 285 forint tökéltetés, ennek 1892. évi február hó 29. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 47 forint 21 korbán bíróság már megállapított költségek erejéig Márkosfalva községhezánál leendő eszközölésére 1895. évi Május hó 14-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozó oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. évi t. cz. 107 és 108. §-a értelmében közpénzfizetés mellett, a leg többet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

K. Vásárhely, 1895. ápril. 27-én.
(62) 1—1 **Kakutsi Ádám,**
végrehajtó.

Tisztelettel értesitem a n. é. községeket, hogy

férfi-szabó üzletemet

eddig lakásomról a tanács ház udvarán levő sarok házba tettem át. Eddig tanusított szíves pártfogásukat továbbra is kérve, maradok

tisztelettel
(59) 2—3 **Kaitár János,**
férfi-szabó.

Sz. 1306 ki.

1895.

Hirdetés.

Alattírt városi tanács által közhírré tétetik, miszerint a folyó évi IV-ed osztályu kereseti adó kivetési lajstrom, folyó hó 25-től május hó 5-ig bezárólag a 8 napi közszemlére ki van téve és az a hivatalos óra alatt a városi adóhivatal irodájába megtekinthető, esetleges folyamodvány közvetlen a sepsi-szentgyörgyi m. kir. pénzügyigazgatóságához adandó be.

Kézdi-Vásárhelyt, 1895. április 19-én.

Városi tanács.

(53) 3—3.

ORBÁN HENRICH

férfi öltöny készítő.

KÉZDIVÁSÁRHELYT

ajánlom magam, hogy a szakmámba vágó mindennemű ruhát a legujabb divat szerint elkészítek.

Főtörékvesem mint eddig, úgy ezután is az leendő, hogy a n. é. községe bizalmát pontoság, csinoság és gyors kiszolgálás által megnyerjem, miért is szíves pártfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

Orbán Henrich,

férfi öltöny készítő.

(Lakásom Szabó Gyula és Császár Pál urak közötti levő utcában.)

Továbbá nőm, ki okleveles szülésznő, szintén becses pártfogásért esd.

(60) 1—3.

HASZONBÉRLET.

Közvetlen a vasuti indóház mellett, a legélénkebb és legjobb forgalmu, a helyiség nagy előnyére szolgáló oly helyen, hol minden verseny ki van zárva, italmérési joggal bíró

VENDÉGLŐI HELYSÉG

koremai ivószobákkal, tágas nagy teremmel és vendégszobákkal ellátva; továbbá tágas nagy udvar, székérszín, 10 lóra való istálló, veteményes kert s a hozzá tartozó melléképületekkel együtt,

folyó év szeptember 1-től több évre haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni **Kölönte László** tulajdonosnál,

KÉZDI-VÁSÁRHELYT.

(61) 1—3.

A brassói portland-czement-gyár

Brassó (Lördely) ajánlja legkitünőbb

PORTLAND-CZEMENTJÉT

felelősség mellett folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bármely vasuti állomáshoz szállítva, a legolcsóbb árban.

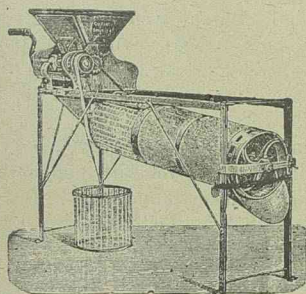
Kézdi-Vásárhelyt kapható **K. Császár József** urnál. Sepsí-Szentgyörgyön **Ferencz Lajos és Császár Sándor, Császár Gyula és Dézsi János** uraknál.

39 12—40.

STAHEL és LENNER Budapest,

Trieur- és lemez-lyukasztó-gyár.

Gyár: Katona József-utca 8. sz., Margithid és nyugoti pályaudvar közt.

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:

Trieurök: a konkoly és búkkönynek a buza, árpa vagy rozs közüli kiválasztására.

Trieurök: a zabnak vagy árpának a buza közüli és a gömbölyű magvak ki-

választására.

Lencsetisztító és osztályozó-Trieurök: az árpa kiválasztására és a lencse osztályozására.

Osztályozó-Trieurök.

Szabadalmazott Trieur és osztályozógépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. — Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer rendszerű trieurök csekély költséggel, a trieur beküldése mellett, ezen szabadalmazott trieurökké átalakítását.

Malom-Trieurhengerek vagy burkolatai, **lyukasztott vagy hasított lemezek** tetszés szerinti anyagban ipari vagy gazdasági célokra.

Árjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.

3—10

„Ne végy kovácestól szenet!“

tartja egy régi közmondás.

Csak oly nagy üzlet, mint az enyém, mely első kézből beszerzett óriási árutömeget tart raktáron, nyújthatja a vevőnek a legnagyobb előnyöket.

Magán vásárlóknak igen szép minták ingyen és bérmentve.

Szabóknak eddig nem létezett dus választéku mintakönyvek bérmentlenül.

RUHASZÖVETEK:

Peruvien és dosking a magas klérus, szabályszerű kelmék egyenruhák, hivatalnokok, hadastyánok, tűzoltók, tornázók és urasági alkalmazottak részére; valamint posztók biliárd és játékasztalok, továbbá kocsiülések és bélések.

Legnagyobb raktára stíriai, karinthiai, tiroli, stb. lodenszöveteknek uri és női öltönyökhöz eredeti gyári áron és oly dus választékban, a minőt a legfokozottabb verseny sem nyújthat.

Legnagyobb választéka finom és tartós női kendőknek a legdivatosabb színekben. Mosószövetek, uti plaidok 4—14 frtig. Továbbá: **HOZZÁVALÓK** (mint ujjabélések, gombok, tűk, ezérna stb. stb.) Értékes, szolid, tartós, tiszta gyalpu kelmék és nem ócska rongyok, melyeket megvarratni is alig érdemes.

KAPHATÓK:

STIKAROFKY J.-nél
Brünnben.

Legnagyobb gyári szövetraktár fél millió forint értékben.

— Áruk szétküldése csak utánvétel mellett. —

Óvás! Ugyanők és házalók az ő silány áruikat Stikarofsky-féle áru gyanánt szokták kínálni. Hogy a t. közönség a tévedésektől megkíméltesse, ezennel kijelentem, miszerint én oly egyéneknek semmiféle feltételek mellett árukat nem adok.

(20) 9—20